

Folketingets Socialudvalg

Sagsnr. 2014 - 648

Dato: 23. december 2014

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 14. januar 2014 følger hermed ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forholdes endelige svar på spørgsmål nr. 144 (SOU alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra ikkemedlem af udvalget (MFU) Peter Skaarup (DF).

Spørgsmål nr. 144:

"Vil ministeren oplyse, hvor mange rømninger der har været fra de forskellige af landets sikrede/særligt sikrede døgninstitutioner siden 2010 opdelt pr. år, herunder hvor mange rømninger der er sket dels fra selve institutionen og dels hvor personalet har været ude af institutionen med en ung, der stak af?"

Svar:

En sikret døgninstitution er en døgninstitution, der omfatter mindst én sikret afdeling og eventuelt en eller flere ikke sikrede afdelinger, jf. servicelovens § 66, nr. 6, jf. § 67 og § 19, stk. 2, i bekendtgørelse om magtanvendelse over for børn og unge, der er anbragt uden for hjemmet. Sikrede døgninstitutioner kan have en eller flere særligt sikrede afdelinger, som modtager børn og unge i særlige tilfælde, jf. magtanvendelsesbekendtgørelsens § 40, hvoraf de nærmere betingelser for anbringelse på sikrede afdelinger fremgår.

Børn og unge kan anbringes på en sikret døgninstitution som følge af sociale årsager eller via retssystemet som led i varetægtssurrogat, afsoning af dom eller en ungdomssanktion. I dag anbringes en overvejende del af disse unge via retssystemet, og der er for en overvejende del tale om kriminelt og socialt belastede unge, som har et særligt behov for socialpædagogisk behandling.

For så vidt angår unge afsonere har Justitsministeriet den 3. december 2014 oplyst følgende:

”Det følger af straffuldbyrdelseslovens § 78, stk. 2, at dømte, der er under 18 år, anbringes i institution eller lignende, medmindre afgørende hensyn til retshåndhævelsen taler imod anbringelse uden for fængsel og arresthus.

Udgangspunktet vil være, at anbringelse af unge under 18 år sker på en åben institution. I særlige tilfælde kan en anbringelse efter denne bestemmelse ske i en sikret institution.

Efter straffuldbyrdelseslovens § 78, stk. 4, kan en ung afsoner, der f.eks. ikke overholder de vilkår, der er fastsat for anbringelsen, tilbageføres eller overføres til fængsel eller arresthus. Ved afgørelsen af, om en ung skal tilbageføres eller overføres til et fængsel, kan det indgå, om den pågældende har forsøgt at forlade institutionen uden tilladelse (rømning)”.

For så vidt angår unge afviste asylansøgere, har Justitsministeriet indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet, der har oplyst følgende:

”En mindreårig udlænding, der er udvist ved dom, og som ikke vil kunne udsendes umiddelbart i forbindelse med prøveløsladelsen efter afsoning af den idømte straf vil kunne være varetægtsfængslet i medfør af udlændingelovens § 35 med henblik på at sikre udlændingens tilstedeværelse ved fuldbyrdelsen af en udvisning. Varetægtsfængslingen i medfør af udlændingelovens § 35 af mindreårige udlændinge sker efter rettens bestemmelse i surrogat.

Frihedsberøvelse efter udlændingelovens § 36 kan ske med henblik på at sikre muligheden for bl.a. udsendelse af en udlænding, der i øvrigt ikke har ret til at opholde sig her i landet, f.eks. efter afslag på en ansøgning på asyl. Frihedsberøvelse af mindreårige udlændinge efter denne bestemmelse undgås så vidt muligt. Frihedsberøvelse finder således alene sted, såfremt helt særlige omstændigheder gør sig gældende, og frihedsberøvelsen skal i givet fald være så kortvarig som muligt.

En mindreårig udlænding, der måtte være frihedsberøvet i medfør af udlændingelovens § 36, anbringes som udgangspunkt i Institutionen for Frihedsberøvede Asylansøgere, Ellebæk. Der har dog været sager, hvor retten har bestemt, at frihedsberøvelsen skulle ske i surrogat.”

Det er selvsagt vigtigt, at anbringelsen af de unge sker under trygge rammer og herunder også, at sikkerheden på de sikrede døgninstitutioner fungerer. Det er således vigtigt at forebygge risikoen for, at de anbragte unge rømmer fra institutionen med fare for at gøre skade på sig selv eller andre. Det er derfor afgørende, at der hele tiden følges op på, hvordan rømninger fra de sikrede døgninstitutioner kan forebygges.

Antallet af rømninger fra landets sikrede og særligt sikrede institutioner fremgår af vedlagte bidrag fra Danske Regioner og Københavns Kommune. De viser, hvor

mange rømninger der har været fra de sikrede døgninstitutioner i årene 2010-2014.

Jeg har taget oplysningerne fra Danske Regioner og Københavns Kommune til efterretning. Jeg kan endvidere henvise til svar på Retsudvalgets spørgsmål om sikkerheden på Sønderbro (REU alm del, svar på spørgsmål 1009, 2012-13).

Herudover bemærkes, at det fremover er de nye socialtilsyn, som skal godkende og føre tilsyn med sociale tilbud og herunder også med de sikrede institutioner, jf. § 4 lov om socialtilsyn (lov nr. 608 af 12. juni 2013). Socialtilsynet skal i forbindelse med godkendelsen og det løbende driftsorienterede tilsyn sikre, at tilbuddene har den fornødne kvalitet, herunder bl.a. i forhold til kompetencer samt økonomi og fysiske rammer. jf. lovens §§ 6-7.

Endelig kan jeg henvise til regeringens Magtanvendelsesudvalg, som bl.a. behandler spørgsmål om kropsvisitation på de sikrede afdelinger, hvilket kan være relevant i forhold til unges brug af mobiltelefoner i forbindelse med rømning. Udvalget afgiver sin betænkning primo 2015. Jeg mener, at der er behov for grundige overvejelser, når det handler om magtanvendelse over for børn og unge, og jeg vil derfor afvente udvalgets konklusioner og anbefalinger, inden jeg vurderer behovet for eventuelle nye tiltag på området.

Manu Sareen

/ Dan Holmgreen

Bilag:

- Bilag 1: Bidrag vedr. antal rømninger, Københavns Kommune
- Bilag 2: Bidrag vedr. antal rømninger, Danske Regioner
- Bilag 3: Uddybende bidrag vedr. antal rømninger, Danske Regioner

